

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Sojusz Polski z W. Brytanią

Roosevelt usiłuje ratować pokój

Akty agresji niemieckiej na terytorium Polski

Tekst układu sojuszniczego

LONDYN (Pat). Wczoraj po południu przed godziną szóstą nastąpiło w Foreign Office podpisanie polsko-brytyjskiego układu sojuszniczego. Układ podpisany został ze strony W. Brytani przez min. spraw zagran. lorda Halifaxa, ze strony polskiej przez ambasadora R. P. Raczyńskiego. Układ ten składający się z 8-min artykułów posiada treść następującą:

Układ o pomocy wzajemnej między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem W. Brytani i Irlandii Północnej.

Rząd polski i Zjednoczonego Królestwa W. Brytani i Irlandii Północnej, pragnąc oprzeć na stałej podstawie współpracę między swymi krajami, wynikającą z zapewnień pomocy wzajemnej o charakterze obronnym, które już wymienili, postanowili zawrzeć układ w tym celu i wyznaczyl na swoich pełnomocników: rząd polski: J. Eks. p. Edwarda Raczyńskiego, ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego Rządu Polskiej w Londynie, rząd zjednoczonego królestwa W. Brytani i Irlandii Północnej: J. W. wicehrabiego Halifaxa, głównego sekretarza dla spraw zagranicznych, którzy po wymianie swoich pełnomocnictw, uznanych za będące w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. 1. W razie, gdyby jedna ze stron umawiających się znalazła się w działaniach wojennych z jednym z mocarstw europejskich na skutek agresji tego ostatniego przeciwko tej ze stron umawiających się, druga strona umawiająca się uzależni bezwzględnie stronie umawiającej się, znajdującej się w działaniach wojennych wszelkiej pomocy i wsparcia, będących w jej mocy.

ART. 2. Punkt 1. Postanowienia art. 1. stosują się również w razie jakiegokolwiek bądź akcji jednego z mocarstw europejskich, któraby za grażała wyraźnie pośrednio lub bezpośrednio niezawisłości jednej ze stron umawiających się, a któraby była tego rodzaju, że ta strona umawiająca się uważałaby za żywotne przeciwstawić się jej swymi siłami zbrojnymi.

(Dokończenie na str. 2)

Depesza P. Prezydenta do króla Jerzego

WARSZAWA (Pat). Pan Prezydent R. P. wystosował dziś do króla Jerzego 6 następujący telegram:

„W chwili gdy oba nasze rządy kładą podpis na akcie, który winien wzmocnić jeszcze bardziej więzy przyjaźni istniejące między Polską a Zjednoczonym Królestwem ścisłą wyrażać Królewskiej Mości głębokie przekonanie, że porozumienie to, które tworzy między naszymi krajami nowe więzy przyrzeczni się do umocnienia w świecie wielkich zasad słuszości i sprawiedliwości”.

(—) Ignacy Mościcki.

Depesza P. Prezydenta do króla Leopolda

WARSZAWA, (Pat). Pan Prezydent Rzeczypospolitej wystosował następującą depeszę do króla Belgów: Jego Królewska Mość Leopold III, Król Belgów, Bruksela.

Zapoznałem się ze szlachetną mową Waszej Królewskiej Mości z prawdziwym podziwem dla wygłoszonych w niej zasad. Polska zawsze broniła idei, że trwałej potęgą nie można budować na krzywdzie słabszych. Polska również zawsze widziała najlepszą gwarancję pokoju w regulowaniu spraw międzynarodowych drogą bezpośrednich negocjacji, opartych na słuszości i poszanowaniu wzajemnych praw i interesów.

(—) MOŚCICKI.

Los Francuzów z losem Polski

Przemówienie prem. Daladier

PARYŻ (Pat). W piątek wieczorem premier Daladier wygłosił przemówienie nie przez radio, w którym zaznaczył między in.:

Dlaczego zagadnienie Gdańska może dziś rozpętać wojnę europejską?

Przed wszystkim dlatego, że zagadnienie to wysunięte pod groźbą użycia siły i przy towarzyszeniu jeszcze rozleglejszych rewindykacji wysuwa również kwestię bytu Polski. Wraz zaś ze sprawą wolności i życia Polski to znaczy wraz ze sprawą życia i wolności 35 mln. istot ludzkich wchodzi w grę los innych narodów europejskich, a więc również i nasz los Francuzów. Nie ma zaś wśród was ani jednego, któryby nie rozumiał, że jeżeli wykazując brak przezwyciężenia, lub przez tchórzostwo pozwolimy zginać jednemu po drugim wszystkim tym narodom, to próba narzucenia hegemonii zwróciłaby się nagle przeciwko naszej ojczyźnie. Do dajmy, że ten nieunikniony napór na Francję rozporządzałby wówczas o wiele znaczącymi środkami niż te które mogą dziś zagrażać Francji.

Mową swą prem. Daladier zakończył słowami: Jednak wszystkie nasze wysiłki o kazały się daremne zwróćmy się do kwestii wszystkich Francuzów. Pragniemy pokoju, ale nie poddamy się nakazom swawoli i panowaniu niesprawiedliwości.

Wódka w Warszawie

WARSZAWA, (Pat). Komisariat rządu na m. st. Warszawę odwołał zakaz sprzedaży alkoholu.

Roosevelt wysuwa trzy projekty pokojowego załatwienia sprawy Gdańska

Depesza do P. Prezydenta

WARSZAWA, (Pat). Pan Prezydent R. P. otrzymał od Prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej następującą depeszę:

Jego Ekscelencja Ignacy Mościcki, Prezydent Polskiej Republiki — Warszawa — Polska.

Datowany: Biały Dom—Wszynzion d. c. 24.VIII.39 r. godz. 22. Przyjęto 25.VIII godz. 3.40.

„Oczywista powaga istniejącego kryzysu nakłada śpieszny obowiązek na wszystkich rozpatrzenia wszelkich możliwych środków, które mogłyby zapobiec wybuchowi ogólnej wojny.

Mając to na celu, uważam siebie za uprawnionego do zaproponowania, by zostały rozpatrzone pewne możliwe sposoby rozwiązania.

Spór między rządem polskim, a rządem Niemieckiej Rzeszy mógłby być przedmiotem bezpośredniej dyskusji między dwoma rządami

Tannenberga odwołany

BERLIN, (Pat). Urzędowo komunikują o odwołaniu obchodu w Tannenbergu, wyznaczonego na niedzielę 27 bm.

Hitler kieruje do Londynu propozycje

LONDYN (Pat). Oficjalnie ogłoszono w Londynie, że ambasador brytyjski w Berlinie Henderson widział się popołudniu z kanclerzem Hitlerem.

Widzenie to nastąpiło z inicjatywy niemieckiej. Kanclerz Hitler wezwał ambasadora brytyjskiego, aby przybył do niego dla odbycia ważnej rozmowy. W wyniku tej rozmowy ambasador Henderson udaje się w sobotę rano samolotem do Londynu, przy czym spodziewać się należy, że pobyt jego będzie krótki i że w ciągu jednego, lub najpóźniej 2 dni odleci spowrotem do Berlina.

W kołach dobrze poinformowanych utrzymują, że ambasador brytyjski otrzymał od kanclerza Rzeszy pewne propozycje dla natychmiastowego przekazania ich rządowi brytyjskiemu.

Papierowe 2, 5 i 10-złotówki

Zasady pokrycia banknotów zostają zachowane

WARSZAWA, (Pat). W dniu 26 sierpnia rb. Bank Polski na podstawie uchwały Rady Banku Polskiego i za zgodą ministra skarbu wypuścił banknoty 10-cio, 5-cio i 2-wu złotych, które będą miały taką samą zdolność zwalniania zobowiązań, jak banknoty dotychczasowej emisji.

Wszystkie zasady emisji i pokrycia banknotów zostają w całości zachowane, to też emisja ta ma na celu zastąpienie odcinków opiewających na większe sumy przez odcinki opiewające na drobne kwoty.

Nowe banknoty w przyszłości w miarę ustawiania przyczyn, powodujących zapotrzebowanie na większe ilości drobnych pieniędzy będą wycofywane z obiegu drogą zamiany na życzenie posiadaczy bądź na banknoty opiewające na większe sumy, bądź na monety srebrne, których emisja przez Skarb Państwa została ostatnio podwyższona i które są już przez mennicę państwową wybijane.

Gdyby to okazało się niemożliwym, lub niewykonalnym, drugi sposób byłby przedłożyć sporne sprawy do arbitrażu.

Trzeci sposób: mogłaby być konsylacja za pośrednictwem trzeciego niezainteresowanego czynnika, w którym to wypadku wydałoby się wskazanym, by strony skorzystały z usług jednego z tradycyjnie neutralnych państw lub niezainteresowanej republiki zachodniej półkuli, całkowicie leżącej poza sferą i spornymi sprawami obecnego kryzysu.

Gdyby Pan postanowił spróbować rozwiązania przez jeden z tych sposobów, Pan może liczyć na rzeczywistą, całkowitą sympatię Stanów Zjednoczonych i Jego narodu podczas rozpatrywania tych sposobów. Apeluję do Pana, jak również zaapelowałem do rządu Niemieckiej Rzeszy o zgodę na powstrzymanie się od jakiegokolwiek konkretnego aktu wrogiego.

Wobec tego, że jak Polska, jak Niemcy są państwami suwerennymi, oczywiście samo się przez się rozumie, że w razie wyboru jakiegokolwiek z proponowanych przeze mnie alternatyw, jeden i drugi naród zgodził się na okazanie całkowitego poszanowania niepodległości i terytorialnej integralności drugiego.

Wiadomym jest dobrze Panu, jak sądzę, że przemawiając w imieniu Stanów Zjednoczonych, wykorzystalem i będę nadal wykorzystywał wszelki wpływ na rzecz pokoju. Szerokie masy ludowe każdego narodu dużego i małego, chcą pokoju, nie poszukują wojennych zdobyczy, uznają, że spory, pretensje i konfliktowne będą zawsze powstawały od czasu do czasu między narodami, ale że je i tak wszystkie takie spory bez wyjątku mogą być rozważane przez procedurę pokojową, jeżeli po obu stronach istnieje ku temu wola.

Zawładnięcie w podobnym sensie wysłałem do kanclerza Niemieckiej Rzeszy.

Podpisano: (—) FRANKLIN D. ROOSEVELT

Jak się dowiaduje PAT Pan Prezydent Rzeczypospolitej niewątpliwie na tę depeszę odpowie

Odpowiedź P. Prezydenta Rzeczypospolitej

WARSZAWA (Pat). Treść odpowiedzi Pana Prezydenta R. P. na orędzie prezydenta Stanów Zjednoczonych Roosevelta.

Jego Ekscelencja Franklin D. Roosevelt, prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Waszyngton.

Wysoce doceniłem niezmiernie doniosłe i szlachetne orędzie, które Wasza Ekscelencja zechciała do mnie skierować.

Chciałbym podkreślić, że rząd polski zawsze uważał bezpośrednie rokowania pomiędzy rządami za najbardziej właściwą metodę rozwiązywania trudności, które mogą powstać pomiędzy państwami. Uważamy, że metoda ta jest tym bardziej właściwą, gdy jest stosowana pomiędzy sąsiadującymi państwami. Mając tę zasadę na względzie, Polska zawarła pakt nieagresji z Niemcami i Związkiem Socjalistycznych Republik Rad. Uważamy również, że metoda konsylacji przez stronę trzecią tak bezinteresowną i bezstronną jak Wasza Ekscelencja jest słuszną i sprawiedliwą metodą w rozwiązywaniu przeciwności, powstających pomiędzy narodami.

Choć oczywiście pragnę uniknąć nawet pozoru wykorzystania tej sposobności dla poruszenia przedmiotu sporu, niemniej uważam za swój obowiązek wskazać, że w obecnym kryzysie to nie Polska wysuwa żądania, ani domaga się ustępstw od żadnego innego państwa.

Jest zatem zupełnie naturalne, że POLSKA GODZI SIĘ NA POWSTRZYMANIE SIĘ OD JAKIEJKOLWIEK KROKÓW WYRAŹNIE WROGICH POD WARUNKIEM, ŻE STRONA PRZECIWIWA TAKŻE ZGODZI SIĘ NA POWSTRZYMANIE SIĘ OD JAKIEJKOLWIEK TEGO RODZAJU BEZPOŚREDNICH, LUB POŚREDNICH POCZYNAŃ.

Na zakończenie pragnę wyrazić moje gorące życzenie, aby orędzie pokojowe Waszej Ekscelencji mogło przyczynić się do powszechnego uspokojenia, które tak niezmiernie potrzebne jest narodom świata, by mogły wrócić raz jeszcze na błogosławioną drogę postępu i cywilizacji.

(—) IGNACY MOŚCICKI.

Ludność Warszawy kopie schrony

WARSZAWA, (Pat.) Wystosowano do zarządów wszystkich organizacyj społecznych w Warszawie pismo z odeszłym prezydentem miasta Starzyńskiego, nawołujące członków tych organizacji do wzięcia gremialnego udziału w kopaniu rowów przeciwlotniczych.

W rowy takie powinny być zapatrzone skwery i parki każdej dzielnicy miasta. Wiele osób zaczęło się zgłaszać z samego rana z własnymi

łopatami. Przystąpiono do kopania rowów w następujących punktach miasta:

Jasna Skwer, Plac Małachowski, Skwer Hooopera, Solec, ul. Wiosłarska, Senatorska Min. Rolnictwa, Pl. Inwalidów, Okopowa 59, Piaskowa, Pl. Paryowski, ul. Elekcyjna, Dworska róg Bema, Pl. Starzyńskiego, Pole Wyścigowe, Plac Narutowicza, Al. Niepodległości, Plac przy rogu Ra-

tusowej i Inżynierskiej, Skwer przy cerkwi na ul. Zygmuntowskiej, Bartnicka przy szkole, Odrowąża przy gimnazjum, Targowa przy Zabłaskiej, Al. Szucha, Dolina Szwajcarska, Bagatela przy cukierni Dakowskiego i w innych.

Na apel prezydenta miasta Warszawa zareagowała nie tylko zgłoszeniami do pracy przy budowie rowów lecz i ofiarami w naturze.

Berlin zelektryzowany

wiadomością o blokadzie Skageraka przez potężną flotę brytyjską

BERLIN. (PAT.) Wiadomość o koncentracji silnej floty brytyjskiej u wejścia na Morze Bałtyckie nadeszła w czwartek w godzinach wieczornych do Berlina, a ukryta przed szeroką opinią publiczną wywołała w hitlerowskich kołach oficjalnych oraz sferach dyplomatycznych piorunujące wrażenie.

Obserwatorzy zagraniczni przebywający w Berlinie przypominają, że cieżka Skagerak zajmuje kluczową pozycję na Morzu Północnym. Pod Skagerakiem w czasie wojny światowej rozegrała się w maju 1916 r. największa bitwa morską w dziejach świata. Po bitwie ta flota niemiecka nie była już zdolna do wyruszenia

na pełne morze i atakowane przeciwnika. Koncentracja floty brytyjskiej pod Skagerakiem komentowana jest jako manifestacja gotowości bojowej Wielkiej Brytanii. W kołach dyplomatycznych Berlina twierdzą, że ten doniosły akt determinacji angielskiej może odrzucić Niemcy i uratować pokój.

Anglia i Francja w nastroju spokojnej gotowości

PARYŻ. Po zarządzeniach mobilizacyjnych Paryż zmienił się do niepoznania. Ruch kołowy na ulicach z powodu zarekwirowania na cele wojskowe samochodów i aut prywatnych znacznie zmalał. Latarnie uliczne zostały zamaskowane, wobec czego w nocy sprawia miasto niesamowite wrażenie.

Nie wpłynęło to jednak źle na nastroje. Na każdym kroku wpada w uszy zdanie: Jeżeli Hitler chce wojny, będzie ją miał.

Ostatnie mowy Chamberlaina i lorda Halifaxa wywołały w Paryżu wielkie wrażenie. Opinia francuska jest zadowolona z postawy Anglików.

Korespondenci londyńscy pism paryskich zamieszczają arkuszowe sprawozdania z nastrojów londyńskich. Anglia jest obecnie dobrze przygotowana do wojny i nie ukrywa tego, że się w tej chwili wojny nie obawia.

Charakterystyczny obrazek maluje korespondent „Matina”. Był on właśnie obecny na sensacyjnym meczu krykietowym w Londynie. Tysiące widzów przyglądało się narodowemu sportowi z wielkim zaciekawieniem. Nagle przybył na boisko sprzedawca gazet, przynoszący ostatnie wiadomości. Było to w przeddzień przemówienia Chamberlaina. Publiczność w lot rozchwiała gazetę a po chwili znowu przyglądała się z niemniejszym zaciekawieniem zwodom.

Lepsze w Polsce więzienie

POZNAN. (Pat.) Onegdaj powrócił przez zieloną granicę do Polski, zbiegły niedawno do Niemiec, obawie przed karą za kradzież roweru, 26-letni roobintk Wawryniewicz Józef z Kopanicy.

Oświadczył on, że wolał w Polsce odśledzić karę więzienia, aniżeli pozostać na dłu w Niemczech. Wawryniewicza osadzono w więzieniu.

Nad Świtezia musi wiele się zmienić

To właśnie dzięki leśniczemu p. Józefowi Sosze poprawił się zwierzostan nad Świtezia. Z gałęzi na gałęzi, z drzewa na drzewo wesoło teraz skaczą wiewiórki. Doniedawna nie tylko zwierzynie, ale nawet człowiekowi nie było w lesie bezpiecznie. Grasowali kłusownicy, którzy wszystko niszczyli na swej drodze, a droga kłusowników prowadzi wszędzie. Wiewiórki wybito niemal doszczętnie. I tak sam los spotkał zajace, lisy, sarny.

Dużo staran i wielkiego wysiłku wymagała „odbudowa zwierzostanu”. Energiczny leśniczy wraz ze swymi gajowymi potrafił skutecznie rozprawić się z kłusownictwem. Dziś woda jeziora nie niesie echa wystrzałów z brzozełek, w leśnych odstępach nie brzęczą się sidła i pętle. Knieja technicznie dawną pierwotnością. Pierwotność ta podbija turystów, prowadzonych wizjami Mickiewicza

Na t. zw. szlaku mi-kiewiczowskim — dla wygody przyjezdźnych — kursują specjalne autobusy, ściśle nie autobusy ale jeden autobus turysty-

czny. Autobus ten przebywa codziennie trasę: Horodyszcze — Tuhanowice — Cyryn — Woroneża — Świtez — Czombrów — Nowogródek. Nie wiadomo dlaczego zbiera do Cyryna (w ubiegłym roku tego nie było), nie wiadomo dlaczego wychodzi z Horodyszcza i na noc tam wraca Wygodą turystów w żadnym wypadku tego wytłumaczyć nie można. Przeciwnie, naraża to przyjezdźnych na wielką niedogodność. Sytuacja uległaby radykalnej zmianie, gdyby autobus zaczynał swą trasę rano od Nowogródka i do Nowogródka wieczorem wracał. Obecny rozkład jazdy daje udogodnienia jedynie urzędnikom gminny itp. w Cyrynie, nie zaś turystom. Proponuję zmienić nazwę z „autobusu turystycznego” na „autobus gminny”.

Prawie wszystkie arterie szosowe Nowogródziny opanował kartel pod nazwą „Nowogródzka Spółka Autobusowa”. Z tą spółką dokładnie sprawę ze słabości tych słów. Czyż znajdzie się bowiem ktoś, ktoby wejrzał i zależył we wszystkie sprawy,

w zawiąły politykę tej spółki? Postępuje ona tak, jak chce. Przed tym, kiedy nie było jeszcze szosy Nowogródek — Świtez bi et z Nowogródka do Świtezi kosztował 1 zł. Obecnie, gdy jest gładka dobra nawierzchnia, ten sam bilet kosztuje 1 zł 40 gr. Jakim prawem? Chyba prawem kaduka.

Małe prymitywne schronisko, wysokie ceny biletów autobusowych i ta kież za wynajęcie łódki na jeziorze — wszystko to bynajmniej nie przyczynia się do pomyślnego rozwoju turystyki nad Świtezia.

Jezioro upodobał sobie... baptyści. Odbywają tu swe modły i chrzty w wodzie. Przyjeżdża skądś (zdaje się z Nowogródka) kaznodzieja i poucza wiernych. W okolicznych wsiach ruch baptystów zyskuje coraz więcej zwolenników.

— Co oni robią?
— Ano żyją i postępują według zasad Ewangelii.

Faktem jest, że baptyści — to ludzie pokorni i cisi. Jeżeli ruch ich nie zawiera zamaskowanych tendencji, jakiejś ukrytej isoty — nie wydaje się, by był szkodliwy. Ceremonia baptystów nad Świtezia towarzyszy rozgwar ciekawskiej publiczności. Bądź ce bądź widowisko rzadkie i nie codzienne.

W pogodnie letnie dni nad Świtez wyludnia się prawie połowa mieszk

Mimochoodem

Uroczą polemika

Mniejsza o meritum. Ale ton, cóż za uroczą ton polskich polemik. A było to tak:

Łobodowski napisał artykuł w „Wiadomościach” pt. „Nacjonalizm na rozdrożu”. Na to pp. Baliński i Braun w „Merkuryszu” a Stanisław Piasecki w „Prosto z mostu” zjechał go, co się zowie. Była tam mowa o jego przeszłości i o jego dochodach karierze itd., były argumenty, ale i docinki takie, po których się mówi:

— Ale to napisane z nerwem. Iżcie w pięty!

Łobodowski odcina się z kolei w „Wiadomościach” i pisze:

„Miarą zdenerwowania mego oponenta jest uroczę zdanie, w którym dziwi się, gdzie i kiedy taki „balagula” stepowy i dziecko lubelskiej knajpy”, jak ja, „zawarł bliższą znajomość z polskimi ludem?”. Mniejsza o znajomość! — Gdyby mi zależało na przekonywaniu Brauna, nie trudno mi przyszło tę znajomość wylegitymować. Ale argument o knajpie wart jest zelste uwagi, jako że znamio nuje wytrawną szkołę rzetelnego intelektualisty. Wyobrażam sobie, jak to w Polsce, odrodzonej przez idee, reprezentowane przez Brauna, wyglądać będą dyskusje i polemiki. „Pan nie ma racji, bo pan jest pijak i balagula!”. „A pan jest w drugim stadium syfilisa!”. „A pańska ciotka puściła się z X-em i w ogóle ma krzywa łopatkę!”.

— Owszem, owszem, co w tym jest — powie czytelnik. Ale czytamy sobie dalej Łobodowskiego Przytacza różne argumenty, ale powiedziałem już: tym razem mniejsze o meritum. A po argumentach — złośliwie ani słowa, aż w pięty idzie — pisze:

„Na zakończenie pragnę zwrócić uwagę na pewien drobny, ale charakterystyczny szczegół, który wszystko właściwie wyjaśnia. W tym samym numerze „Merkuryusza” p. Baliński tak czaruje swoich czytelników: „Kto nie wie co to jest jezioro węgierskie, trzećcie co do właściwości w Europie po Ładonie i jeziorze Genewskim”. Oczywiście bzdura; oprócz wymienionych znaczniej większą powierzchnią posiadają rosycskie Onega, Ilmen i Pejpus, szwedzkie Wenner, Wetter i Maeler, japońskie Enare, fińskie Sajma, dalek imandra, Białoziero, Topo-Seqo, Wyk itd. itd.

No, cóż, zwykle przeoczenie — powie dobroduszy czytelnik? Ach, nie bądźmy naiwni. Ten Balaton, to prawie symbol rzetelnosci publicystycznej „Merkuryusza” i jego stosunku do prawdy. Jest to coś więcej niż nieuczucie. Jest to stałe operowanie fałszem i nieścisłością, łasowanie faktów i zjawisk, zdradzające dłoń wytrawną i doświadczoną. Od rzymczyka do koniecka, jednego dnia Balaton, drugiego twierdzenie, że Keller-

Brak benzyny w Prusach Wschodnich

W Prusach Wschodnich zaobserwować można ostatnio duży brak benzyny. Stacje benzynowe na prowincji sprzedają benzynę w ograniczonych ilościach, przy czym małe stacje sprzedają jedynie po 5 litrów na samocłod.

mana poza Valmy nie wygrał ani jednej bitwy, kiedyindziej „rewelacje” o Bartlu i Poniatowskim. Całość jest bardzo logiczna i przekonująca. Wszystko się idealnie zaczęło i uzupełnia, wątpliwości nie ma już żadnych. A wprost: czym to patronem był w starożytności Merkury?”

Z zaraz dalej używa sobie Łobodowski na p. Piaseckim, który jest nacjonalistą i antysemitą i który bardzo cierpie nad tym, że jego matka była Żydówką. Czemuż osnuty wzniosłością i tryskający argumentami p. Łobodowski nie ma sobie użyć ta... pomatuszce? Zaczyna więc swą elegancką polemikę z p. Piaseckim od słów: „Handlowe pochodzenie znakomitego mulara polskiego nacjonalistę” — mu nie wala mu oceniać ludzkiego postępowania nia Inaczej, niż pod kątem widzenia korzyści i kariery?”.

Po tym 30 wierszy metrytorycznych i...:

„Pozostaje jeszcze ton, którym przemawia do mnie p. Piasecki, a który mi się wyraźnie nie podoba. Stając tu na gruncie zasady ścisłe nacjonalistycznej, muszę wyrazić swoje niezadowolenie z jego natrętnego wtrącania się do spraw i sporów czysto polskich. Kochani rodacy, jeśli popełniłem swoim artykułem zbrodnię, proszę mi sprawić łaskę, ale niech to będzie uczciwa polska, narodziła łaskę, a nie żydowska mykwa p. Piaseckiego!”.

Przytaczając wyżej dowcipną i złośliwą („idzie w pięty”) ilustrację „jak to w Polsce odrodzonej przez idee (przypp. mój: czemu przez idee, nie osobni? Panie Łobodowski, a fe!) reprezentowane przez Brauna, wyglądać będą dyskusje i polemiki”.

Ale zastanówmy się, jak to w Polsce odrodzonej przez...? chyba idee? reprezentowane przez Łobodowskiego wyglądać będą dyskusje i polemiki:

— Pan pracujecie w „Merkuryusza”, a Merkurj był w strożytności bogiem handlarzy i złodziei: Aha! W pięty poszło!

— A pan jeste żydowska mykwa (Co to mykwa?)

— A pan myślisz, że jezioro Bolekon jest trzećcie pod względem wielkości w Europie, pan jeste kręciel i łajdak.

— A pan jeste mular polsko-żydowski.

— A u pana rosną żydowskie parchy! I nos masz zakrzywiony. I...!

Mniejsza z tym

Polemika jeszcze nie skończona Drodzy Czytelnicy, kupujcie „Prosto z mostu”, „Merkuryusza” i „Wiadomości”. I rozkoszujcie się tonem stron... obu.

P. S. Prośba do p. Łobodowskiego: niech taskawy pan nie tłumaczy, że w swej odpowiedzi, pisanej „z najwyższą przykrością”, stosował pan tylko chwytły pp. Brauna, Babińskiego i Piaseckiego. Niech pan powie uczciwie: — On mnie w morde, ja mu w mykwę, on mi z pyskiem ja mu ze złodziejem. A wszystko niedyż zdaniami o kulturze polskiej, o duchu praw, o tradycji, narodzie, jeziorze Boleton, łajdakach, balagulach, nosie, Polsce, ideałach i mykwi.

